

na hřišti a v parku	на майданчику та в парку	[na majdančyku ta v parku]
Půjdeme na hřiště.	Ходімо на майданчик.	[Chodimo na majdančyk.]
Půjdeme na hřiště?	Підемо на дитячий майданчик?	[Pidemo na dyťačyj majdančyk?]
Půjdeme do parku.	Ходімо в парк.	[Chodimo v park.]
Půjdeme do parku?	Підемо в парк?	[Pidemo v park?]
Půjdeme na procházku.	Підемо гуляти.	[Pidemo huljaty.]
Půjdeme na procházku?	Підемо гуляти?	[Pidemo huljaty?]
Dneska je krásně.	Сьогодні - гарно.	[Sohodni - harno.]
Dneska je hezké počasí.	Сьогодні хороша погода.	[Sohodni choroša pohoda.]
Dneska je ošklivo.	Сьогодні неприємна погода.	[Sohodni nepryjemna pohoda.]
Dneska hodně fouká.	Сьогодні дуже вітряно.	[Sohodni duže vitrjano.]
Je vám taky takové horko?	Вам теж спекотно?	[Vam tež spekotno?]
Je vám taky taková zima?	Вам теж холодно?	[Vam tež cholodno?]
Ano, strašně.	Так, дуже.	[Tak, duže.]
Ani ne.	Зовсім ні.	[Zovsim ni.]
Je mi dobře.	Мені добре.	[Meni dobre.]
Bydlíte tady dlouho?	Ви давно тут живете?	[Vy davno tut žyvete?]
Líbí se vám tu?	Вам тут подобається?	[Vam tut podobajeťsja?]
Je to tu pěkné.	Тут добре.	[Tut dobre.]
Nestěžuji si.	Я не жаліюсь.	[Ja ne žalijus.]
Žijeme tu už...	Ми живемо тут вже...	[My žyvemo tut vže...]
To je vaše dcera?	Це ваша донька?	[Ce vaša doňka?]

To je váš syn?	Це ваш син?	[Ce vaš syn?]
To jsou vaše děti?	Це ваші діти?	[Ce vaši dity?]
Jak se jmenuje?	Як його звать? Як її звать?	[Jak joho zvuť? Jak jiji zvuť?]
Jak se jmenují?	Як їх звать?	[Jak jich zvuť?]
Kolik mu je?	Скільки йому років?	[Skilky jomu rokiv?]
Kolik jí je?	Скільки їй років?	[Skilky jij rokiv?]
Kolik jim je?	Скільки їм років?	[Skilky jim rokiv?]
Můžou si spolu hrát?	Вони можуть погратися?	[Vony možuť pohratysja?]
Pojď se houpat.	Біжи на гойдалку.	[Bižy na hojdalku.]
Pojď na klouzačku.	Біжи на гірку.	[Bižy na hirku.]
Pojď na pískoviště.	Біжи в пісочницю.	[Bižy v pisočnycju.]
Máš hezké bábovky.	У тебе гарні пасочки.	[U tebe harni pasočky.]
Můžu si to půjčit?	Можна це взяти?	[Možna ce vzjaty?]
To je váš pes?	Це ваш собака?	[Ce vaš sobaka?]
To je váš pejsek?	Це ваш песик?	[Ce vaš pesyk?]
Je to pes, nebo fena?	Це хлопчик чи дівчинка?	[Ce chlopčyk čy divčynka?]
Je krásný. Je krásná.	Красивий. Красива.	[Krasvyvyj. Krasyva.]
Můžu si ho pohladit?	Можна його погладити?	[Možna joho pohladyty?]
Můžu si ji pohladit?	Можна її погладити?	[Možna jiji pohladyty?]
Nekouše?	Не кусається?	[Ne kusajeťsja?]
Je to ještě štěně.	Він ще цуценя. Вона ще цуценя.	[Vin šče cucenja. Vona šče cucenja.]
Nehlad' ho přes uši.	Не гладь його по вухах.	[Ne hlad' joho po vuchach.]
Nemá to rád. Nemá to ráda.	Йому це не подобається. Їй це не подобається.	[Jomu ce ne podobajeťsja. Jij ce ne podobajeťsja.]
Moc vám nerozumím.	Я погано вас розумію.	[Ja pohano vas rozumiju.]
Česky se teprve učím.	Я лише вивчаю чеську.	[Ja lyše vyvčaju česku.]
To nevadí.	Усе гаразд.	[Use harazd.]

Řeknete to pomaleji, prosím?	Скажіть, будь ласка, трохи повільніше.	[Skažit', bud' laska, trochy povilniše.]
Opravdu?	Справді?	[Spravdi?]
To je zajímavé.	Це цікаво.	[Ce cikavo.]
To se stává.	Так буває.	[Tak buvaje.]
To je škoda.	Шкода.	[Škoda.]
Co se dá dělat.	Нічого не вдієш.	[Ničoho ne vdiješ.]
Chodíte sem často?	Ви часто буваєте тут?	[Vy často buvajete tut?]
Chodíš sem často?	Ти часто буваєш тут?	[Ty často buvaješ tut?]
Jsem tu skoro každý den.	Я тут майже щодня.	[Ja tut majže ščodnja.]
Občas ano.	Інколи так.	[Inkoly tak.]
Ne, jsem tu poprvé.	Ні, я тут вперше.	[Ni, ja tut vperše.]
Co děláte?	Що ви робите?	[Ščo vy robyte?]
Jsem student. Jsem studentka.	Я студент. Я студентка.	[Ja student. Ja studentka.]
Studuju...	Я вивчаю...	[Ja vyvčaju...]
Ted' pracuju jako...	Зараз я працюю (ким)...	[Zaraz ja pracuju (kym)...]
Ale to není můj původní obor.	Але це не моя спеціальність.	[Ale ce ne moja specialnist'.]
Problém je, že...	Проблема в тому, що...	[Problema v tomu, ščo...]
Problém je, že nemluvím dobře česky.	Проблема в тому, що я погано розмовляю чеською.	[Problema v tomu, ščo ja pohano rozmovljaju českoju.]
To není pravda.	Це неправда.	[Ce nepravda.]
To je milé.	Це так мило.	[Ce tak mylo.]